Revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears
MARÇ 36

VETERINÀRIA

Eleccions: Ramon Garcia repeteix a la presidència i forma un nou equip

Coneguem la nova Junta. Qui és qui?

Lluís Maria Pomar, guardonat amb un Ramon Llull

Presentada a Cort la campanya d'esterilització d'animals de companyia

IBABSA # AVEPA # jubilats # VSF # cas clínic # assessoria # els nostres centres # perfil # actualitat

MALLORCA

esperanto. 8

07198 SON FERRIOL

971426172

MENORCA

Bijuters. 36 parcel.la 11

07760 CIUTADELLA

971 384745

EIVISSA

Av. d'Espanya. 49 3'

07800 EIVISSA

971 195568

Vazquez de Mella. 7

07630 CAMPOS

971 656262

Pl. des Fossar. s/n

07510 SINEU

971 521080

ibabsa

INSTITUT DE BIOLOGIA ANIMAL DE BALEARS

editorial

sumari

AVEPA:

Cursos • Coneguem els nostres socis 4

Seguretat alimentària: Traçabilitat i etiquetat 6

Veterinaris Sense Fronteres 7

Portada: Eleccions COVIB 8

Perfil col·legial: Carles Simarro 11

Pintura al COVIB • Cas clínic: Presentació 12

Actualitat: Premis Ramon Llull 13

Actualitat: Curs i conferència a Menorca 14

Actualitat: Campanya d'esterilització • Breus 15

Ibabsa: Presentació 16

Els nostres centres veterinaris: Clínica Maioris 18

Col·lectiu de Veterinaris Jubilats 20

Assessoria Jurídica 21

Cas clínic: Resolució 22

Última Hora • Col·legi 23

Comença una nova etapa

El passat 17 de març varen tenir lloc les eleccions que han determinat la nova junta de govern que dirigirà el COVIB els propers 6 anys; un equip que continuarà liderat per en Ramon Garcia i on, a més de repetir alguns membres de l'anterior equip de govern, s'incorporen quatre nous col·legiats. Un equip que combina veterania amb joventut i on estan representats la pràctica totalitat dels camps professionals de la veterinària a les Illes Balears.

Un fet remarcable ha estat la participació dels col·legiats, que s'ha acostat al 20 per cent del cens electoral, malgrat concórrer només una única candidatura, fet que n'indica l'interès del procés.

A partir d'ara comença una nova etapa on cal començar a desenvolupar les propostes i projectes de la nova junta, que estan dirigits essencialment a la defensa i reconeixement de la professió veterinària a les Balears, així com a la millora de la comunicació de tot allò que des del COVIB es realitza per aconseguir aquests objectius.

En aquesta línia, la revista col·legial assoleix un paper rellevant amb novetats que també hem de destacar: per una banda, la designació del nostre representant del col·lectiu de jubilats, en Paco Solà, com a nou director. I per altra, la designació d'un espai específic per a l'IBABSA, entitat fonamental per als veterinaris de Balears des de la seva creació; a l'efecte, un representant de l'Institut s'incorporarà al consell de redacció de 'Veterinària'.

Finalment és necessari reconèixer la tasca realitzada per totes les persones que han fet feina pel col·lectiu aquests darrers 6 anys, com membres de la junta o de les diferents comissions i grups de feina, i que han contribuït a que el COVIB sigui avui un organisme dinàmic i de referència dins les nostres illes.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Mireia Mayol, Jorge Cañellas i José Manuel Alanzor. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.
Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.
Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Fotos cedides per AVEPA.

Còrdova acull el Congrés d'especialitats veterinàries

Enguany, que tenia lloc la setena edició, s'ha produït un rècord de participació amb 520 veterinaris inscrits, destacant especialment la progressiva presència d'estudiants en aquests tipus de cites

El cap de setmana del 12 i 13 d'abril es va celebrar a la Facultat de Veterinària de Còrdova la 7ª edició del Congrés d'especialitats veterinàries. La meravellosa ciutat andalusa va acollir veterinaris vinguts de tot l'estat per gaudir d'aquesta habitual cita amb la ciència i de tot allò que els hi oferia la ciutat; es varen veure molts veterinaris passejant al voltant de la Mesquita o gaudint dels banys àrabs de la ciutat.

Aquest any, va haver-hi un rècord de participació, amb 520 veterinaris inscrits, alguns d'ells estudiants. És una prioritat d'aquest congrés la d'apropar AVEPA i el món dels congressos als estudiants, i és per això que es fa sempre a una facultat.

També és interessant comentar la presència del nou grup de treball d'anestèsia, amb una bona acollida per par de tots.

Com sol ser habitual en aquest congrés, ponents novells amb una alta qualitat de treball han realitzat les seves primeres conferències. Però també hi han participat veterinaris de prestigi internacional reconegut, com Andrew Sparkes (Regne Unit) en l'especialitat de Medicina Felina, o Francisco Álvarez Berger (Mèxic) en l'especialitat de Medicina Interna.

La impressió general per part de l'organització ha estat sens dubte molt positiva, tant des del punt de vista del treball individual de cada grup d'especialitats com des del punt de vista de la logística de la seu del congrés.

Èxit de participació al seminari sobre rehabilitació per a auxiliars

El passat 23 de febrer es va celebrar a l'Hotel Valparaíso de Palma un seminari per a auxiliars sobre rehabilitació. Gemma Pueyo, que treballa al 'Centro de Rehabilitación y Fisioterapia Veterinaria de Los Madrazos - La Vaguada', i Juan Carlos Giménez, Director Tècnic Veterinari de Hill's a Espanya, varen explicar els principis bàsics de rehabilitació i fisioteràpia, quines teràpies s'apliquen a petits animals, i com es pot tractar a nivell nutricional la osteoartrosi. La convocatòria fou un èxit, ja que hi participaren més de 40 auxiliars que treballen als diferents centres de les nostres illes.

Des d'aquí volem donar les gràcies a Hill's pel seu patrocini i al Col·legi de Veterinaris per la seva col·laboració.

Gemma Pueyo, sobre aquestes línies, i Juan Carlos Jiménez, a la dreta, explicaren els principis bàsics de rehabilitació i fisioteràpia per a petits animals en el decurs d'una intensa jornada de feina.

CONEGUEM ELS NOSTRES SOCIS

Fa anys que ens veiem a cada curs i moltes vegades no sabem ni el nom d'aquella persona que se'ns seu sempre al davant. AVEPA Balears us proposa un breu qüestionari que ens ajudarà a conèixer-nos una mica més a tots plegats.

Nom: Fernando Mir Prieto.

Edat: 26.

Estat civil: Solter.

Fills: No.

Aficions: Es ciclisme i sa pesca submarina.

Quin és el teu menjar preferit? Llenties de Lleó. **I el que més avorreixes?** Robiols de cabell d'àngel.

Quin llibre tornaries a rellegir? 'Sinuhé el egipcio' de Mika Waltari.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? A 'La Isla de los famosos'. **Amb qui hi aniries?** Amb qui fos.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? Encara estic treballant en ells. Ara per ara lo que més m'interessa és ser un bon profesional i estar content amb mi mateix.

Quin animal t'agradaria ser? Un tauró.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? Arquitecte.

Nom: Rosa Vallori Arrom.

Edat: 40.

Estat civil: Fadrina.

Fills: No.

Aficions: Viatjar... quan la feina em deixa.

Quin és el teu menjar preferit? N'hi ha molts. Un arròs amb verdures. **I el que més avorreixes?** Peix en el forn.

Quin llibre tornaries a rellegir? 'El Médico', de Noah Gordon.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? Kenya o Tanzània. **Amb qui hi aniries?** Sola.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? Sempre queden restes. I els altres se van acomplint, més o manco.

Quin animal t'agradaria ser? Un dels meus cans.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? Segurament a la medicina.

Carne de vacuno: Requisitos de trazabilidad y etiquetado

Tras la inestabilidad originada en el mercado de la carne de vacuno y de los productos a base de carne de vacuno por la crisis de la encefalopatía espongiforme bovina, las autoridades competentes de la Unión Europea tomaron una batería de medidas para recuperar la confianza de los consumidores. Una de estas medidas fue la implantación de un sistema de etiquetado obligatorio de la carne de vacuno que proporcionó más transparencia a las condiciones de producción y comercialización de la carne de vacuno, especialmente en lo que atañe a la rastreabilidad de este producto. Esta medida tuvo una influencia positiva sobre el consumo de carne de vacuno y conjuntamente con el resto de medidas que se tomaron ayudó a recuperar la confianza de los consumidores.

En España, se decidió reforzar las medidas establecidas en la normativa comunitaria mediante la publicación del Real Decreto 1698/2003, de 12 de diciembre, por el que se establecen disposiciones de aplicación de los Reglamentos comunitarios sobre el sistema de etiquetado de la carne de vacuno.

Esta norma, además de regular el etiquetado facultativo de la carne de vacuno, establece las condiciones de etiquetado obligatorio de la carne de vacuno, regula las denominaciones de venta en funciones del sexo y de la edad y establece garantías en cuanto a la trazabilidad de la carne de vacuno a lo largo de toda la cadena alimentaria.

Uno de los puntos más importantes es el etiquetado obligatorio. La carne de vacuno en el punto de venta al consumidor debe incluir las siguientes indicaciones: número de referencia que relacione la carne con el animal o lote de animales de origen; país de nacimiento, con la mención "Nacido en …" ó "País de nacimiento"; país/es de engorde, con la mención "Criado en …" ó "Engordado en …" ó "Cebado en …" ó "País de engorde…"; país de sacrificio, con la mención "Sacrificado en …", seguido del NRGSA del matadero; país de despiece, con la mención "Despiece en … ", seguida de lo/s NRGSA/s de la/s sala/s de despiece y denominación de venta. El sistema permite cierto grado de flexibilidad en relación al modo de suministro de la información para el etiquetado de la carne de vacuno no preenvasada expuesta en los puntos de venta y establece requisitos de etiquetado equivalentes para la carne importada y para la carne picada de vacuno.

Por otro lado, es interesante destacar la regulación de las denominaciones comerciales que hace este real decreto, fundamental para evitar tanto la competencia desleal en el sector como posibles confusiones en los consumidores. En concreto se establece las categorías del animal o los animales de que procede la carne en función del sexo y la edad **(figura 1)**.

Por último, y como herramienta para garantizar la trazabilidad de la carne a lo largo de toda la cadena alimentaria, se regulan los registros obligatorios que deben cumplimentar los diferentes operadores económicos, desde los mataderos hasta los puntos de venta. Estos registros, conjuntamente con el etiquetado obligatorio, permiten que cuando se detecten alimentos implicados en alertas alimentarias se lleven a cabo retiradas rápidas y precisas.

Denominación de venta	Sexo	Edad
Ternera	Macho o hembra	Hasta 14 meses
Añojo	Macho o hembra	Mayor de 14 hasta 24
Novillo o novilla	Macho o hembra	Mayor de 24 hasta 48
Cebón	Macho castrado	Menor o igual a 48
Buey	Macho castrado	Mayor de 48 meses
Vaca	Hembra	Mayor de 48 meses
Toro	Macho	Mayor de 48 meses

Figura 1: Denominación de venta de la carne de vacuno.

El sistema no ha permanecido estático y la UE ha aprobado dos modificaciones en relación con el sistema de trazabilidad de la carne de vacuno. La primera de ellas, aprobada mediante el Reglamento 275/2007, ha flexibilizado el sistema, permitiendo entre otras medidas, que en los puntos de venta se comunique oralmente determinada información al consumidor.

La segunda modificación, aprobada mediante el Reglamento 700/2007, ha establecido normas para la comercialización de los bovinos de edad inferior o igual a 12 meses. Aunque los sistemas de producción en el caso de los bovinos de edad igual o inferior a doce meses y las características de éstos en el momento del sacrificio varían con frecuencia de un Estado miembro a otro, la carne procedente de esos distintos sistemas de producción se comercializa generalmente bajo una única denominación de venta. La experiencia demuestra que esta práctica puede perturbar el comercio, favorecer condiciones de competencia desleales, ser fuente de confusión para el consumidor e inducirle a error.

Esta modificación, que entrará en vigor a partir del 1 de julio de 2008, establece dos categorías: carne procedente de animales de edad igual o inferior a 8 meses y carne de animales de edad superior a 8 meses e igual o inferior a 12 meses.

Como conclusión se puede afirmar que el sistema actual ofrece garantías sanitarias en relación a la carne de vacuno, ya que obliga a que en toda la cadena de comercialización se mantenga la trazabilidad. Esta trazabilidad permitirá retiradas de productos rápidas y eficaces, minimizando los posibles efectos desfavorables en la salud de las personas y del mercado de la carne de vacuno. En estos momentos, en los que los dos últimos fallecidos por la variante de Creutzfeldt-Jakob han podido generar preocupación en determinados sectores de la población en relación con la encefalopatía espongiforme bovina, todas estas medidas ganan importancia. Por último, no tenemos que olvidar que el sistema también ofrece garantías de que los consumidores reciban información fiable y transparente en relación a las características de la carne de vacuno.

Amadeu Vázquez Massot
Veterinari

Els projectes de VSF: Un balanç esperançador

"Hem de tenir present que l'educació que impulsa canvis en el nostre entorn és una educació que impulsa canvis en el món" (Quaderns de Pau i Solidaritat nº30)

En la trajectòria de Veterinaris Sense Fronteres al llarg d'aquests quasi deu anys a les nostres Illes, la tasca educativa i el treball en valors que s'ha proposat a diferents escoles de Mallorca i Menorca no ens ha deixat indiferents, ni als mestres i alumnes ni a nosaltres mateixos. Això ha estat possible gràcies al disseny de projectes com ara "La llegenda dels Nats" (Nats), "El Contacontes" (CC), i el de més recent creació "Cercant el Sol"(CS). Cada un d'aquests ha estat elaborat amb l'assessorament de pedagogs, mestres i l'equip de professionals que els duen a terme, així com tècnics de Veterinaris Sense Fronteres que en tot moment fan seguiment i supervisen el disseny i elaboració de les eines.

Les parts de les quals consten cada una d'aquestes iniciatives és semblant i segueix aquest ordre. Una primera on es duu a terme un espectacle de titelles realitzat per una companyia professional (Binixiflat per a CC i Nats, Binixiflat i Rocamora al cas de CS). Amb cada un d'aquests espectacles, els infants entenen les costums i tradicions d'altres països així com maneres de pensar i viure diferents a les seves. També a conèixer les causes i conseqüències de la fam al món, a reivindicar l'alimentació com a dret humà que és, i a conèixer el concepte de sobirania alimentària.

Un cop han vist l'espectacle i en una segona fase, els mestres reben un material pedagògic acompanyat d'unes fitxes que els permeten aprofundir i reflexionar entorn els missatges rebuts en els espectacles. També en alguns casos es compta amb un equip de monitors per dur a terme activitats complementàries i de suport a la tasca que realitzen els mestres a les aules. Enguany i al llarg d'aquest curs escolar hem tengut la sort de poder executar les tres, gràcies al suport de la Direcció General de Cooperació i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI), qui els ha finançat.

El Contacontes va tenir lloc per setembre a Mallorca i a l'octubre a Menorca. Un total de 1.050 infants i 40 mestres de 9 centres de primària de les Illes varen poder gaudir d'aquest espectacle de petit format, que es duia a terme als mateixos centres escolars. Biel Porcel de la companyia Binixiflat, també soci de Veterinaris Sense Fronteres, ens encisà amb la seva professionalitat i sensibilitat envers els temes tractats en les seves actuacions. Un total de sis contes explicats als infants de primer i segon cicle de primària. Contes d'arreu del món, i contes tradicionals, impregnats de valors de solidaritat, d'amor, de respecte, de cooperació, d'amistat...

El Contacontes (adalt) i Els Nats (abaix). Fotos cedides per VSF.

A principis d'any arriben els Nats, qui amb la seva llegenda ens mostren les diferències dels països del nord i del sud i ens encoratgen amb la lluita per millorar aquestes situacions. En total 1.296 infants i 57 mestres d'escoles de Palma i de Manacor, d'un total de 11 centres d'educació primària, gaudiren de l'espectacle així com realitzaren les reflexions a les aules amb els seus mestres. També comptàrem amb la participació d'un equip de sis monitors que realitzaren un total de 54 tallers de jocs cooperatius i de dinàmiques de sensibilització amb els infants al llarg del mes de febrer.

I recentment, al mes de març, hem pogut conèixer el nou espectacle de VSF, Cercant el Sol, de les companyies Binixiflat i Rocamora. Aquest projecte ha comptat amb la participació de 7 escoles de diferents pobles de Mallorca com ara Alaró, Consell, Lloseta, Manacor i Campanet amb un total de 953 infants i 42 mestres. En aquests moments estem preparant el material i formant l'equip de monitors per poder oferir 18 tallers als infants de tercer cicle de primària que han participat del projecte, sobre el cultiu de la soja transgènica. La darrera part del projecte consta d'una avaluació de l'impacte del projecte tant pels infants com pels mestres, moment en el que podem assegurar l'assoliment dels objectius.

Sens dubte l'educació pel desenvolupament suposa, per una banda, un aprenentatge a través del coneixement de les diferents situacions i fets propers, tot i que emmarcats dins un context global per tal de poder entendre les diferències, i per altra banda una tasca ètica en la que s'adquireixi una actitud solidària. Val a dir que els ciutadans i ciutadanes del món tenim poder i capacitat per influir en el desenvolupament solidari d'aquest món i hem d'usar-ho amb responsabilitat.

En preparació, el curs "Energia, territori i Sostenibilitat", que es realitzarà dintre el marc dels cursos de la Universitat d'estiu que la UIB ofereix, la setmana del 21 al 25 de juliol. Es tractaran temes de deute ecològic, agrocombustibles, sobirania alimentària i models agroecològics, canvi climàtic i decreixement entre d'altres.

Maria Perelló
Coordinadora Activitats de VSF Balears

Repetim president

La candidatura de Ramon Garcia, única que concorria als comicis, aconsegueix el suport del col·lectiu i regirà els destins del nostre Col·legi durant els propers sis anys

Garcia promet "feina" per consolidar l'estatus de la professió i desitja que s'incrementi la participació i implicació dels col·legiats en els actes organitzats pel COVIB

Ramon Garcia tornarà a vetllar pels interessos dels nostre col·lectiu durant els pròxims sis anys. Així ho hem volgut la major part dels veterinaris de les Illes, que el passat 17 de març tinguérem l'oportunitat d'expressar-nos amb el nostre vot en el transcurs de les eleccions a la presidència del Col·legi. Un 20 per cent dels col·legiats (94 veterinaris) exercí el seu dret al vot i donà suport a la candidatura de Ramon Garcia, única que concorria als comicis. Les eleccions es celebraren en un marc de completa normalitat i la taula electoral no detectà irregularitats de cap caire. Es comptabilitzaren 44 vots directes i 50 vots per correu, un dels quals s'emeté en blanc.

Ramon Garcia comença així la segona part d'un projecte que inicià el mes de març de 2002. El seu camí, no exempt de dificultats i contratemps però replet de satisfaccions, continuarà per la via del consens i de la participació col·legial, i per recórrer-lo ha triat a consciència l'equip que l'acompanyarà. Tolo Palou tornarà a ser el vicepresident del COVIB mentre que un altre membre de l'anterior Junta, Jesús Martínez, passarà a ser-ne el secretari. Les cares noves les personifiquen Margarita González (vicesecretària), Tomàs Camps, Curro Rigo i Jorge Cañellas, els quals aportaran sàvia nova al projecte de Garcia. Aquest projecte se sustenta en cinc punts: Col·legi, comunicació, formació, relació amb les institucions i potenciació de les diferents activitats o camps col·legials. Així, en primer lloc, Garcia té en ment que el Col·legi adquireixi un nou local social, més gran, modern i que pugui cobrir les necessitats de la institució. De la mateixa manera la nova Junta treballarà en l'elaboració d'estatuts particulars i d'un codi deontològic propi, potenciarà les delegacions insulars i el col·lectiu de jubilats, incrementarà el nombre d'actes socials i donarà un major número de serveis als col·legiats, entre d'altres. Així mateix es potenciarà tant la comunicació interna com l'externa, se dinamitzarà la pàgina web amb la finalitat de que funcioni com una eina d'informació i interacció entre els col·legiats i se fomentarà i promocionarà en tots els àmbits la figura del veterinari i el seu reconeixement social.

Garcia també considera "de vital importància" destinar més esforços a la formació continuada i a la relació amb les administracions. Respecte el primer punt, es posarà en marxa una Comissió de Formació, la funció de la qual serà el disseny del mapa formatiu global. Igualment, es continuarà impulsant la formació de postgrau, s'establiran aliances estratègiques amb entitats i col·lectius professionals per incrementar finançaments i activitats i se milloraran les ajudes per a la formació. Quant al segon apartat, la nova Junta considera prioritari el contacte permanent amb les diferents administracions així com la recerca d'una millora dels acords signats amb aquestes, com és el cas del conveni de gestió del RIACIB. Finalment, la Junta ha començat a treballar més detalladament en les diferents especialitats que formen la nostra activitat professional (Administració Pública, petits animals, medi ambient, ramaderia, salut pública, cavalls i seguretat alimentària) analitzant cada disciplina amb l'objectiu d'ajudar a introduir millores en cada camp.

D'esquerra a dreta, Batiste Alemany, Bartomeu Anguera, Francisco Solà (president de la Mesa) i Antoni Pizà, els quals varen ser els encarregats de vetllar pel perfecte compliment del procés electoral. La seva paciència i bona tasca al llarg de la jornada electoral ben valgué un dinar... i la nova Junta complí.

EL NOU EQUIP DEL COL·LEGI

Quatre han estat les novetats introduïdes per Ramon Garcia en el seu equip: Margarita González, Jorge Cañellas, Tomàs Camps i Curro Rigo. Es tracta d'una nòmina de professionals especialistes respectivament en seguretat alimentària, cavalls, petits animals i salut pública. Han estat elegits pel seu grau d'especialització i, sobretot, per les seves ganes de treballar en benefici del nostre col·lectiu. Altres dos companys, al marge del propi president, repetiran a la Junta Directiva, com són el vicepresident, Tolo Palou, i el secretari, Jesús Martínez, abans vicesecretari. Es tracta de dues persones de sobra conegudes per tothom ja que durant la passada legislatura assoliren un paper fonamental en la consolidació del moviment col·legial. Persones de confiança de Garcia, participaren activament en l'organització dels actes del centenari.

Tolo Palou
Col·legiat nº 521
Vicepresident

Veterinari d'ADS i vicepresident de l'Associació de Manescals de Camp, ha de ser el representant del Col·legi per a qüestions relatives al sector primari. Repeteix en el càrrec després d'una excel·lent feina desenvolupada al llarg de la legislatura anterior que clogué amb l'organització de les Jornades de la SEOC. Nascut a Sóller, té 34 anys i estudià a la Facultat de Saragossa.

Jesús Martínez
Col·legiat nº 400
Secretari

Cap de secció de Prevenció de malalties transmissibles i zoonosi de la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern, és un altre dels que repeteix, passant de vicesecretari a secretari. Ha treballat a Catalunya per a una integradora de boví de carn i a la Conselleria de Salut i Consum del Govern Balear, entre d'altres. Nasqué a Barcelona fa 45 anys i estudià la carrera a Saragossa.

Margarita González
Col·legiada nº 649
Vicesecretària

Una de les cares noves de la nova Junta de Govern del Col·legi i única dona. És veterinària i també llicenciada en Ciència i Tecnologia dels aliments. Ha treballat com a assessora higiènico sanitària a l'empresa privada i, per tant, és especialista en qüestions relatives a la seguretat alimentària. Nasqué a Inca fa 29 anys i completà els seus estudis a la Universitat de Còrdova.

Jorge Cañellas
Col·legiat nº 424
Vocal

Especialista en estudis equins també debuta a l'organigrama col·legial. És el veterinari de l'Hipòdrom de Son Pardo i el vicepresident de l'Associació de Criadors i Propietaris de Cavalls Trotadors (Astrot). També és director tècnic del llibre genealògic del cavall trotador espanyol, i del cavall mallorquí. Té 42 anys, nasqué a Palma i estudià a Saragossa i Dublín.

José Francisco Rigo
Col·legiat nº 295
Vocal

Nascut a Palma fa 46 anys, és en l'actualitat cap de secció d'Escorxadors i Indústries Càrniques de la Conselleria de Salut i Consum del Govern Balear. Ha treballat realitzant campanyes de sanejament i també ha exercit com a clínic de petits animals. És inspector d'escorxadors i representa un cop d'aire fresc per a la Junta. Estudià a la Facultat de Saragossa.

Tomàs Camps
Col·legiat nº 708
Vocal

El més jove del nou equip, aquest llicenciat en veterinària per la Universitat Autònoma de Barcelona és també Màster d'etologia en clínica. Ha fet feina en diferents hospitals de la Ciutat Comtal i en l'actualitat treballa a la Clínica Veterinària Balmes de Palma. Nascut a Ciutat fa 27 anys serà el vocal del Col·legi per a les qüestions relatives a petits animals.

Garcia: "Intentarem apropar-nos més al col·legiat, però és imprescindible comptar amb la seva implicació"

Ramon Garcia
Col·legiat nº 380
President

Llicenciat en veterinària per l'Autònoma de Barcelona, diplomat en Sanitat i postgrau en seguretat alimentària, aquest palmesà de 41 anys comença amb sàvia nova la seva segona singladura al capdavant del COVIB. Ha desenvolupat la seva activitat professional principalment en el camp de la Salut pública i la seguretat alimentària, així com en el sector ramader. En l'actualitat és el responsable del control de malalties transmissibles i zoonosi de la Direcció General de Salut Pública i Participació del Govern de les Illes Balears.

Com li ha quedat el cos després de les eleccions?

He quedat sobretot tranquil... I també content pel grau de participació de la gent. Tenint en compte que es tractava d'un procés amb candidatura única i que el dia de votació era feiner, esperava una menor participació. Consider molt bona notícia que anàs a votar un 20 per cent del col·lectiu perquè la gent me deia que no feia falta el vot perquè només hi havia una candidatura. Finalment els col·legiats se varen animar. He de dir també que estic molt satisfet perquè hem volgut ser transparents durant tot el procés i les eleccions havien de servir per saber com respirava la gent. Els resultats han estat els desitjats.

Ha apostat per algunes noves cares. Per què? Què espera d'ells i què podem esperar els col·legiats del nou equip?

Consider que una renovació de les coses sempre és necessària, i per això hem introduït alguns membres nous a la Junta. He cercat gent amb un cert pes específic dins les seves respectives branques professionals i crec que hem aconseguit formar una Junta heterogènia, representativa de la pluralitat del col·lectiu i que conjuga joventut i veterania. Es tracta de professionals implicats que de ben segur aportaran coses positives pel col·lectiu. També vull afegir que la feina no es limita a la Junta i que el Col·legi compta amb una estructura molt més ampla de gent que ens ajuda.

Quin és l'objectiu més immediat de la nova Junta Directiva del COVIB?

La primera passa és tancar l'estructura organitzativa de la institució. Hem fet feina en la formació de la comissió deontològica i del comitè de redacció. Una altra qüestió prioritària és conformar les delegacions de Menorca i Pitiüses. A més, ens falta constituir la comissió de formació i la d'identificació, tasques per les quals ens hem fixat el mes de juny com a data límit. Posteriorment s'obrirà un període en el que cada àrea haurà de definir els seus objectius per, tot seguit, elaborar un calendari d'actuacions i anar executant-les.

Com valora el grau de participació dels col·legiats en les activitats del COVIB?

En el nostre col·lectiu, com en els altres, existeixen diferents graus d'implicació de la gent. Hi ha gent que no participa mai i n'hi ha que sempre està disposada a prendre part en determinades activitats. La nostra obligació és la de donar facilitats als col·legiats perquè s'acostin, intentar contactar amb ells de manera directa, atendre peticions, queixes o dubtes i mantenir-los informats. Un dels reptes que ens hem exigit és el de fer més atractives les activitats que podem posar en funcionament, per tal d'assolir una major presència activa dels col·legiats. Volem acostar-nos més, però també és imprescindible comptar amb la seva implicació. Així, consideram que eines com la pàgina web, cada vegada més pràctica i moderna, o la revista del Col·legi, són instruments bàsics per a la millora de la nostra comunicació interna.

Carlos Simarro Vicens,

"Ser batlle ha estat una aventura impressionant, però també gaudeixo molt de tot el que faig com veterinari"

Diu Carlos Simarro que en aquesta vida hi ha temps per fer de tot. I amb més motiu si t'agrada el que fas. Diu que tot és a la ment i que depèn d'un mateix. Deu ser per això que aquest veterinari nascut a Lleida l'any 61 ha treballat en totes les branques de la veterinària, ha posat en marxa un bon nombre de projectes professionals i s'ha involucrat de tal manera en la vida del seu poble que ha arribat a ser-hi el batlle. Sense deixar de ser, per suposat, el que reialment és: veterinari.

Català de naixement i solleric d'adopció, Carlos Simarro s'encaminà cap a la veterinària de petit, a l'escola Sant Jordi de Lleida, quan quedà marcat per les ensenyances de la seva professora de Biologia. Els animals es convertiren en una de les seves afeccions i el motiu principal pel qual escollí la carrera. Havia viscut a Lleida, Madrid i Barcelona quan arribà a Mallorca, l'any 76, i per això no li resultà estrany canviar de ciutat quan trià Saragossa com a destinació per formar-se com a veterinari. Transcorria el 1979 i Simarro recorda divertit aquells anys: "Vaig elegir Saragossa perquè en aquell moment era una de les facultats més fortes. Fou una etapa en la que no teníem cap facilitat i vaig romandre un any menjant pollastre rostit i patates fregides, que era el menú que teníem negociat amb el bar de davall ca nostra. Vaig viure a un pis en el qual la patrona era sordmuda i marcava la seva botella de llet perquè no en beguéssim. Vàrem aprendre molt a nivell vital, i també a nivell acadèmic".

De tornada, Simarro comença a treballar a la fàbrica de pinsos 'Auxam', establint així el seu primer contacte amb el món reial. "Venia de la facultat i estava molt ben preparat, però tot d'una vaig veure que el camp és una altra cosa", explica. A finals dels 80 posa en marxa la seva pròpia clínica de petits animals a Sóller i compagina la feina de clínic amb la de comercial per l'empresa de distribució de medicaments 'Prodivet', que ell mateix havia engegat. Poc després inicia la primera ADS de xots de Tramuntana, així com la societat 'Xot de Muntanya', per fomentar el seu consum i comercialització: "La carn de xot d'aquella zona tenia una difícil sortida comercial perquè estava mal vista. Nosaltres defensàrem que es tractava de carn d'un animal sa, peculiar i nostra, i tractàrem de donar-li un valor afegit. Fins i tot encara recordo l'eslògan: 'Per menjar carn sana, menja xot de Tramuntana'. Vaig gaudir al màxim d'aquella activitat i crec que sembràrem la llavor d'una manera de fer les coses. Estàvem convençuts del que fèiem i ho fèiem amb passió. Llàstima que no ens servís per guanyar ni un cèntim. Finalment l'empresa tancà".

L'any 93, el nostre protagonista entra a l'Administració i deixa la seva feina a 'Prodivet'. Treu les oposicions i comença a treballar a l'escorxador de Palma. En aquells anys compagina les seves tasques al camp, amb la feina a l'escorxador i amb la clínica. Treballava de vespre a l'escorxador, pel matins a les finques i el capvespre passava consulta. Carlos Simarro descansava un poc després de dinar i de vespre tornava a l'escorxador. Conscient d'haver premut a fons el seu temps, Simarro assegura que "el dia ret més del que pareix; simplement es tracta d'una qüestió de caràcter". Bé ho demostrà durant sis anys, portant a terme l'esmentat horari. No content amb això, i mogut irremissiblement pel seu caràcter afable, proper i social, Carles Simarro s'imbueix a la vida política de la seva localitat, Sóller, i en l'any 99 entra de regidor a l'oposició.

Durant quatre anys compagina aquesta tasca a l'Ajuntament amb la seva professió, fins que l'any 2003 aterra en el Consistori després de convertir-se en el candidat més votat de la història de Sóller. "Ser triat pels teus veïns suposa una gran satisfacció perquè significa que reconeixen la teva tasca en el municipi i

que confien en tu", explica. Evidentment, el municipi requerí tot el seu temps i Simarro deixà aparcada la seva professió. Tingué qualque mal de cap però, sobretot, "moltes satisfaccions", reconeix. "Ser a l'Ajuntament te permet estar en contacte constant amb la gent i és una possibilitat única per posar en marxa projectes en benefici del poble. Muntàrem multitud d'actes socials i fires, de les quals destacaria la Fira Ramadera de Sóller, ja que participàrem des de la seva concepció fins el muntatge dels corrals pels animals... ser batlle de Sóller ha estat una aventura impressionant", clou. L'any passat, Simarro perdé la batllia i retornà a l'oposició. Des d'allà continua treballant pel municipi i gaudint de la vida política. Però també retornà al seu lloc de feina, a l'escorxador, i a la clínica, on disfruta de la feina que fa: "Ara ha arribat la relaxació després de quatre anys molt intensos", diu. "Ser batlle no m'ha canviat gens, ben al contrari, m'ha fet veure que per canviar el que no t'agrada has de seguir sent tu mateix. Per damunt de tot continuo sent en Carlos".

Alfons Borrell exposa al Col·legi

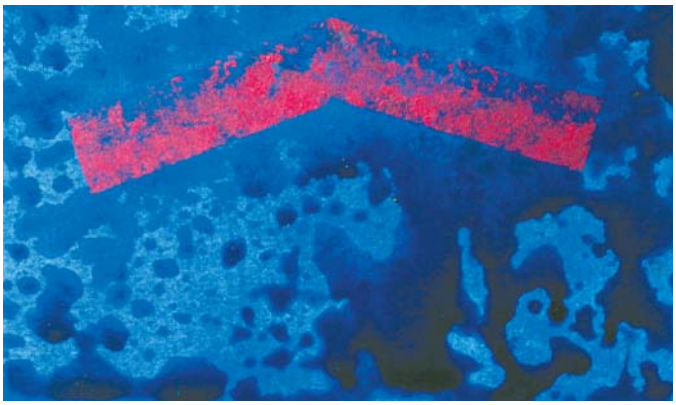

Alfons Borrell neix a Barcelona el 1931. Actualment viu i treballa a Sabadell. Ha exposat a la Galeria Joan Prats de Barcelona i a l'Espai Anar i Tornar, del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona (1986). A Quasar, Sabadell, la Galerie Anne Marie de Sacy, París, o el Museu d'Art de Sabadell (1987), a la Presentació de la carpeta Pintors, Alfons Borrell-Perejaume, Espai 83. Altair Galeria, Palma de Mallorca; Galeria Joan Prats, Nova York; Artgràfic-Galeria d'Art, Barcelona i Canem Galeria, Castelló (1988). Centre d'Art Contemporani de Girona i Galeria Negre, a Sabadell (1989). Un any més tard exposà a la Galeria Joan Prats, Barcelona; Galerie Lina Davidov, París; Galeria Francony, Tòquio; Lucy Berman Gallery, Palo Alto, Califòrnia; Galeria Cadaqués i al Museu d'Art de Sabadell.

En 1993, té lloc la presentació del llibre Trasllat, Joan Brossa-Alfons Borrell, al Museu d'Art de Sabadell. L'any 96: Alfons Borrell o l'aura de la pintura, Sala H, Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics i Temple Romà, Vic; exposició itinerant a Mataró, Museu Comarcal del Maresme; Sabadell, Museu d'Art de Sabadell, únicament s'exposa el Tríptic del Temple Romà; Lleida, Sala El Roser de l'Escola Municipal de Belles Arts; Barcelona, Centre d'Art Santa Mònica, durant l'any següent.

L'any 98 exposa a l'Acadèmia de Belles Arts, Sabadell; Sala d'Exposicions d'Amics de les Arts, Terrassa; i a la Galeria Pèrgamon, Barcelona. També ha exposat al Museu de Pintura de Sant Pol de Mar, o al Museu Abelló (2000), Galeria d'Art Luca, Lleida (2002) i més recentment a la Rua d'Art Manresa, Barcelona, i al Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet, a Barcelona (2006).

Igualment, ha pres part en bon nombre d'exposicions col·lectives per diferents punts del globus, essent les darreres a la Galeria Fidel Balaguer, de Matadepera; a la Universitat de València i al Museu de Pintura de Sant Pol de Mar (2003), a la Sala Hac, Espai E, a Vic (2004) i al Museu d'Art de Sabadell (2006).

cas clínic

Presentat per VETERINARIS MONTUÏRI

Oriol Puig • Rosa Fàbregas • Laura Gomila

Na Baguira és una cusseta ratera sencera de cinc anys d'edat que acudí d'urgència a la nostra consulta un cap de setmana del mes de gener per una inflamació aguda del coll i la cara. Dues hores abans de venir havien vist l'animal aparentment normal i jugant amb els altres cans de la casa per la zona de pinar i hort de fruiters que conformen la finca.

A l'exploració na Baguira estava alerta. Pols, mucoses i ganglis normals. No mostrava signes de prurit o altres molèsties facials. No presentava febre, però hi havia una discreta dificultat inspiratòria. L'interior de la boca i la llengua eren normals. Hi havia tumefacció de la cara i el coll que era on havia començat el problema i ara s'havia estès també al tronc i una mica a les extremitats. Al tacte hi havia crepitació del teixit subcutani sense dolor.

- Quin és el teu diagnòstic diferencial?
- Quines proves realitzaries?

(Resolució a la pàgina 22)

Lluís Maria Pomar rep el Premi Ramon Llull en reconeixement a la seva trajectòria professional

És el primer veterinari al que se li atorga aquest guardó, distinció que realitza el Govern de les Illes Balears per honrar professionals que hagin destacat pels seus serveis a la Comunitat Autònoma

Per molt que una cosa no sigui necessària no implica que no s'hagi de fer. I així li succeí al nostre company Lluís Maria Pomar, el qual va veure reconeguda la seva brillant trajectòria professional el passat 29 de febrer rebent el màxim reconeixement de la nostra Comunitat Autònoma: el Premi Ramon Llull. Pomar rebé el guardó de mans del president del Govern de les Illes Balears, Francesc Antich, en el decurs d'una emotiva cerimònia celebrada a La Misericòrdia en la que es reconegueren els mèrits d'una vintena de professionals de diferents àmbits, en la que també se lliuraren les Medalles d'Or de la Comunitat Autònoma i a la que hi assistiren més de 200 persones. Pomar s'ha convertit en el primer veterinari que rep aquest prestigiós reconeixement.

Els Premis Ramon Llull de la Comunitat Autònoma són el millor exemple de la pluralitat de la cultura i de la solidaritat de la societat balear perquè reconeixen la tasca de metges, científics, esportistes i investigadors que han contribuït a l'esforç per la investigació i la innovació.

Pomar, considerat com un dels pares de la clínica de petits animals, va ser un dels fundadors d'AVEPA. Creà també l'Institut Provincial de Biologia Animal de Balears, i presidí durant uns anys el Col·legi Oficial de Veterinaris de Balears, entre moltes altres activitats de rellevància dins l'àmbit de la nostra professió. Pomar va estar acompanyat pel president del Col·legi, Ramon Garcia.

‘El veterinari d’explotació’ arriba a Menorca

El COVIB organitzà a Maó la segona edició d’aquest curs, de tres dies de durada i acreditat pel Sistema Nacional de Salut. En el mateix hi prengueren part una vintena de professionals

Foto cedida per Joan Riera

Els passats dies 20, 21 i 22 de febrer tingué lloc a la seu del Consell Insular de Menorca, a Maó, la segona edició del curs ‘El veterinari d'explotació’, que des de l’any passat organitzen el Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears i el Consell General de Col·legis Veterinaris d’Espanya. El curs, dirigit als veterinaris d’ADS, tingué una gran acceptació i en ell hi prengueren part 21 veterinaris de les Illes. Aquests tingueren l’oportunitat de formar-se en matèries relacionades amb sanitat i benestar animal, epidemiologia o seguretat alimentària, entre d’altres, en diferents sessions teòriques a càrrec d’una nòmina d’experts nacionals en aquestes matèries. L’objectiu de les sessions no és un altre que actualitzar els coneixements dels manescals d’explotacions en matèria de normatives i reglaments davant el nou marc legal que dicta la Unió Europea i en previsions sanitàries per a les explotacions ramaderes. Entre els principals eixos del programa ‘El veterinari d’explotació’, destaquen la seguretat alimentària d’origen, les patologies específiques de cada explotació, el control de residus a les explotacions i el respecte pel medi ambient de les mateixes, les malalties emergents i la normativa específica de malalties i l’ordenació sanitària del sector productiu. El curs compta amb l’acreditació de la Comissió de Formació Continuada de les professions sanitàries del Sistema Nacional de Salut.

Actualment, a Balears hi ha un total de 23 ADS, més una de propera creació.

Joan Simó Seguí parla a Maó sobre ‘Els darrers albèitars i els primers veterinaris de Menorca’

Fotos cedides per Sergi Cruz

El cicle de conferencies del centenari del COVIB arribà a Menorca a començaments de febrer amb una xerrada a càrrec del veterinari menorquí Joan Simó Seguí, el qual reflexionà sobre la figura de l’albèitar i la seva evolució fins a convertir-se en veterinari. La conferència, plena de dates històriques, permeté els assistents conèixer els orígens de la professió a l’Illa, així com la seva singladura al llarg dels anys fins arribar a convertir-se en el que és ara: un col·lectiu que compta a Menorca amb una quarantena de col·legiats que treballen les tres vessants de la professió (clínica de petits animals, veterinaris rurals o d’explotació i veterinaris de l’Administració).

Joan Simó Seguí explicà que els albèitars eren a Espanya “la classe professional organitzada més antiga que exercia l’art de curar els animals. És una paraula d’arrel àrab que significa el mateix que la llatina ‘veterinus’: el que té cura dels animals”. El conferenciant exposà les informacions conegudes fins el moment sobre els darrers albèitars que treballaren a l’Illa, i que el 1848 tan sols n’existia un: Francisco Puigalí i Canals. Així mateix, Simó Seguí feu referència al canvi de nom de la professió, a l’aparició dels primers veterinaris, molts dels quals eren fills dels darrers albèitars, i a l’acceptació social d’aquests. Simó Seguí clogué dient que “aquells veterinaris veren i propugnaren els canvis a la societat moderna en ramaderia i salut pública, i entreveren l’obertura cap a nous camps, com animals de companyia i esport. En definitiva, varen ser la llavor vocacional, l’exemple que nosaltres seguim i el motiu pel qual triàrem la Veterinària com professió”.

El COVIB i l'Ajuntament de Palma posen en marxa una nova campanya d'esterilització

La major part dels centres de Ciutat s'incorporaren a la iniciativa, que té lloc per tercer any, i encaminada a establir un major control d'animals no desitjats i a millorar el benestar animal

Per tercer any consecutiu, l'Ajuntament de Palma i el COVIB han engegat la campanya d'esterilització per a animals de companyia, en vigor des del passat mes de febrer. La regidora delegada de l'Ajuntament de Palma, Begoña Sánchez; el director del centre de Protecció Animal de Son Reus, Pere Morell; i el president del Col·legi, Ramon Garcia, presentaren la campanya davant els mitjans i n'explicaren les novetats més destacables.

Destacar que enguany s'han incorporat a la campanya 42 centres assistencials (gairebé tots els del terme municipal), els quals oferiren un 20% de descompte durant el passat febrer per portar a terme l'esterilització de l'animal. La iniciativa pretén lluitar contra una de les xacres socials que afecten l'àmbit animal, com són els abandonaments. Garcia destacà que "amb mesures com aquesta incrementam el benestar dels animals, controlam la natalitat i fomentam la tinença responsable". El president del COVIB destacà també el nivell dels professionals de les Illes "dels més elevats de tot l'estat espanyol", referí. Per la seva banda, Pere Morell donà a conèixer les xifres d'abandonament d'animals, que en 2007 arribaren fins a 6.664, uns guarismes considerablement elevats i molt semblants als que es registraren en 2006. "No obstant -destacà Morell- els sistemes implantats els darrers anys com el microxip donen els seus fruits i permeten recuperar un major nombre de mascotes que ens anys anteriors".

breus

DARRERA ASSEMBLEA... AMB NOU LOCAL A L'HORITZÓ.
El passat 13 de març tingué lloc al Col·legi de Metges la darrera Assemblea General de l'anterior Junta. A banda de la lectura i aprovació dels pressuposts de 2007 i 2008 es portà a terme un balanç de les activitats desenvolupades pel COVIB en els darrers sis anys i se parlà de projectes de futur, entre els quals agafa força l'adquisició d'una nova seu col·legial.

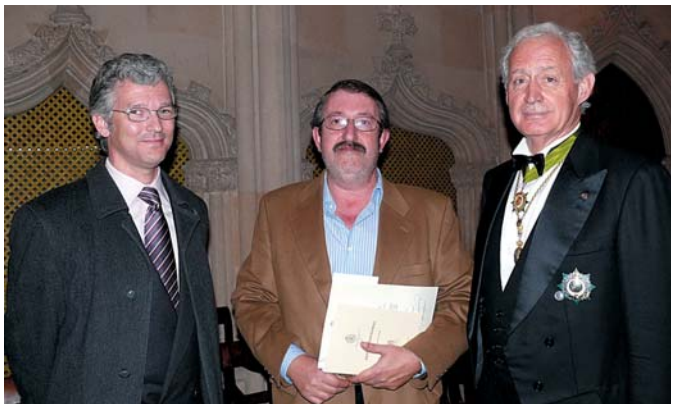

RECONEIXEMENT AL VETERINARI FERNANDO CAMPOS.
La Reial Acadèmia de Medicina de les Illes Balears ha guardonat amb el Premi TIRME de Sanitat Ambiental el nostre company Fernando Campos Vidal, pel seu treball 'Riesgo de exposición a agentes biológicos en las explotaciones ganaderas de vacuno de leche'. A la imatge, Campos, entre el president del Col·legi, Ramon Garcia, i Bartomeu Anguera, secretari general de la Reial Acadèmia de Medicina.

Sobre aquestes línies, part de la plantilla de l'IBABSA que treballa al centre de Son Ferriol. A la dreta, el grup del centre de Menorca i, davall, el personal d'Eivissa i Formentera.

Institut de Biologia Animal de Balears, IBABSA

Tot i que molts ja coneixeu l'IBABSA, hem cregut convenient encetar aquesta col·laboració amb un compendi de qui som i què fem. Per a futures col·laboracions, els tècnics de l'IBABSA elaboraran articles científics fruit de la seva experiència i bagatge professionals.

L'Institut de Biologia Animal és un ens públic de gestió autònoma dependent de la Conselleria d'Agricultura i Pesca i participat pels consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa. A dia d'avui és el centre capacitador de la Comunitat Autònoma amb competències en sanitat ramadera i producció animal.

En l'actualitat l'IBABSA vol ser un instrument per a la responsabilitat social corporativa, amb els objectius d'assolir un sector agrari sostenible i obtenir productes de qualitat de la nostra terra, valor patrimonial indiscutible. L'eix transversal de l'empresa és la implantació de la qualitat i dels seus fonaments: la certificació de productes de qualitat i l'acreditació com a centre capacitador.

Les actuacions, sota l'impuls de la dinamització rural, es dirigeixen a promoure la coneixença dels productes de qualitat, a liderar-los i defensar-los i garantir la seguretat des del punt de vista sanitari del bestiar. Així mateix, cerca potenciar la col·laboració amb els sectors implicats (associacions ramaderes, col·lectius professionals, centres de recerca, universitat), fet que possibilita un projecte enriquidor i realista en la gestió dels recursos i en la priorització de les actuacions.

A l'IBABSA conflueixen els sectors ramader i veterinari. Sota les línies mestres dels departaments d'aquest Institut hi treballa un equip multidisciplinar constituït per veterinaris, enginyers agrònoms, químics, biòlegs i farmacèutics. La figura del veterinari d'explotació, professional sanitari per excel·lència en el món ramader, hi té una rellevància especial.

Els departaments

Producció Animal, cap a la diferenciació, la sostenibilitat i la sobirania alimentària.

- Races autòctones: promoció i difusió de les races, assessorament i ajudes per a la gestió de les associacions de criadors i dels llibres genealògics, assessorament tècnic i administratiu en la tramitació de les ajudes, col·laboració amb entitats investigadores, IRTA i universitats. Entre les tasques de camp més significatives hi ha la identificació i assignació de genotips, l'actualització dels censos, la classificació d'animals reproductors i la recollida de mostres i paràmetres zoomètrics per a la caracterització de la raça.
- Millora genètica: assessoria tècnica per al desenvolupament de la millora de les explotacions, ajudes per a l'adquisició d'animals reproductors i de dosis seminals d'animals reproductors per millorar les races, subministrament de nitrogen líquid a les explotacions que disposen de dipòsits de semen congelat.
- Control de la producció lletera en vaques i cabres de llet: presa mensual de mostres de cada animal, anàlisi i comunicació de resultats als interessats, a l'Associació de Ramaders i a la Conselleria d'Agricultura i Pesca.
- Tasques de control i supervisió amb els laboratoris lleters interprofessionals.
- Investigació de plantes farratgeres i de cereals autòctons aplicada a l'alimentació animal.
- Suport a associacions ramaderes mitjançant convenis i assessorament al ramader en la tramitació d'ajudes (informació i assessoria tècnica i administrativa).

Sanitat Animal, per la seguretat de tots.

- Campanyes de sanejament ramader (CSR) de la comunitat

autònoma: lluita contra la brucel·losi bovina, ovina i caprina, peripneumònia i leucosi bovines, malaltia d'Aujeszky, PPA, PPC, i EVP al bestiar porquí. Aquestes campanyes requereixen de serveis veterinaris, tasca que reuneix la major contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

▶ Programa de control de la llengua blava: seguiment de les granges sentinelles.

▶ Programa de seguiment de les EET: recollida de troncs encefàlics de remugants morts i sacrificats.

▶ Vacunació contra la malaltia d'Aujeszky.

▶ Programa d'identificació electrònica del ramat oví i caprí.

▶ Convenis amb les ADS i associacions de productors per al seguiment de les malalties del bestiar.

El Laboratori, qualitat tècnica en el processament de mostres.

▶ És el laboratori oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb competència per emetre els informes tècnics sol·licitats per la Conselleria d'Agricultura i Pesca i per elaborar estudis, anàlisis i dictàmens en matèria de sanitat, higiene i producció animal. Du a terme les analítiques de les CSR, els programes específics que li assigna la Conselleria d'Agricultura i Pesca i altres proves diagnòstiques particulars.

▶ L'oferiment de les màximes garanties de qualitat tècnica fa que es treballi en l'acreditació. D'acord amb la norma UNE-EN-ISO 17025, ENAC ha acreditat el Laboratori de Lactologia per a l'anàlisi instrumental de la llet crua de vaca. En l'actualitat, es treballa intensament per aconseguir l'acreditació del Laboratori de Sanitat Animal per al control de la brucel·losi i la salmonel·la i l'acreditació del Laboratori de Bromatologia per a l'anàlisi de la sobrassada i de la composició química de pinsos i farratges. Així mateix, es pretén capacitar l'IBABSA com a entitat certificadora de productes agroalimentaris de qualitat diferenciada.

▶ La posada a punt de noves proves diagnòstiques per tal de respondre a peticions dels clients, com també les que proposen els veterinaris, fa que el suport social del laboratori sigui veritablement efectiu. Així mateix, a les crisis sanitàries s'implanten les noves tècniques per detectar animals que puguin estar afectats.

▶ Les seccions del Laboratori i les línies d'actuació específica:

a. Laboratori de Sanitat Animal: biopatologia, serologia, microbiologia, necrologia, patologies apícoles, biologia molecular, EET.

b. Laboratori de Lactologia: processament de mostres de llet i derivats per a l'execució del control lleter i per als laboratoris interprofessionals lactis de les Illes Balears.

c. Laboratori de Bromatologia: anàlisis bromatològiques de pinsos, farratges i mel, anàlisis de sòls, d'aigua i foliars.

Els centres

Per atendre correctament l'usuari (aprovisionament de cròtals, material per CSR, subministrament de nitrogen per conservar les dosis seminals, subministrament de dosis seminals de bous, etc.) i cobrir la demanda social d'assistència veterinària i de serveis tècnics en matèria de ramaderia, és fonamental la presència d'IBABSA a cada illa i el seguiment de programes específics per tractar les necessitats i demandes pròpies de la idiosincràsia particular de cadascuna.

Centres a Mallorca (Son Ferriol, Campos i Sineu)

Al centre de Son Ferriol, nexe de l'empresa amb la Conselleria i els consells insulars i futura unitat certificadora, s'hi troben les instal·lacions laboratorials i s'hi despleguen les línies mestres d'actuació amb el suport administratiu i burocràtic habitual de qualsevol empresa moderna. En aquest centre es processen les mostres que arriben de totes les illes i es conclou en resultats amb finalitat diagnòstica. També es coordinen els programes competents dels departaments de Producció Animal i Sanitat Animal, que s'apliquen a cada illa en funció de la seva realitat ramadera.

Centre de Menorca

El centre de Menorca treballa fonamentalment en el camp de la sanitat animal (CSR, programa de vigilància epidemiològica i control de la llengua blava, control de les EET), producció (control lleter, suport tècnic a l'ILACME, investigació en plantes farratgeres, races autòctones de Menorca -ovella, vaca, gallina i cavall menorquins-) i gestió d'ajudes (pro agro, proporc, proboví, etc., com també convenis de col·laboració amb el Consell Insular per a la prestació de serveis tècnics per augmentar la productivitat i la rendibilitat de les explotacions ramaderes i per la realització de les CSR, etc.).

Centre d'Eivissa i Formentera

El centre d'Eivissa i Formentera també treballa essencialment els camps de la sanitat i la producció animal. En aquest sentit, les CSR han aconseguit alts nivells sanitaris a una illa amb gran quantitat d'explotacions i baix cens i s'ha acceptat i implantat positivament la distribució de medicaments per a les campanyes preventives o profilàctiques de l'oví, cabrum, porquí, èquids, conills, aviram i abelles.

D'altra banda, les experiències en farratges d'escassa demanda hídrica, el pasturatge racional i la millora de les instal·lacions avalen la millora integral del sector, la recuperació i conservació de les races autòctones -ovella, cabra i ca eivissenc, les agrupacions del conill i la gallina amb potencial valoració futura- i el suport al teixit associatiu agrari.

Per acabar, vull manifestar el meu agraïment al COVIB per deixar-nos guaitar per la seva finestra. Siau benvinguts a l'Institut de Biologia Animal de Balears.

M. José Suasi Amengual
Directora gerent d'IBABSA

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista VETERINÀRIA, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Clínica Veterinària Maioris

La Clínica Veterinària Maioris està situada en un local relativament nou a la primera planta del Centre Comercial Maioris, a la carretera del Cap Blanc. Moderna i diàfana, de fàcil accés i bon aparcament, la clínica té una entrada espaiosa que convida a passar. Quan entram, ja fora d'horari laboral, apareix 'Lola', una cusseta negra que es mou com un llamp. Fou atropellada fa més d'un any a Santa Maria i evità la mort, però perdé una pota. Va ser adoptada i s'ha convertit en l'ànima i el símbol del centre.

La història de la Clínica Veterinària Maioris és la història de dos veterinaris joves que decideixen agafar el timó de les seves respectives vides professionals i aixequen una clínica des de zero. Óscar López i Gorka Nogales es coneguereen el setembre de 2006 en un curs de formació a Palma. Una breu xerrada fou suficient perquè contrastassin les seves experiències laborals i posassin en comú les seves inquietuds i projectes.

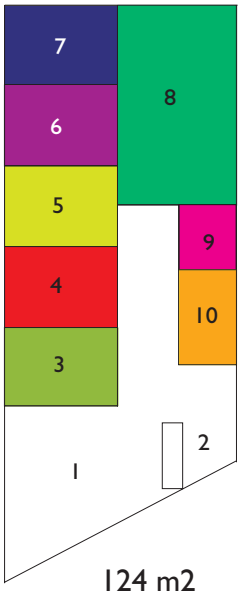

1. Sala de espera/tienda
2. Recepción
3. Consulta 1
4. Consulta 2
5. Sala de diagnóstico
6. Quirófano
7. Biblioteca / cuarto
8. Hospitalización
9. Aseo
10. Peluquería

Óscar, natural de Palma, havia estudiat la carrera a Madrid i havia treballat en diferents clíniques a Madrid, Portocristo i Palma. Especialista en traumatologia i cirurgia ortopèdica, realitzà un internat en neurologia a la Complutense i romangué un any becat a la Policlínica Universitària de Giessen (Alemanya). La seva principal aspiració passava per fer feina en un gran hospital veterinari, però finalment decidí muntar el seu propi negoci. Gorka, per la seva banda, és de Bilbao i es formà a la Universitat de Lleó. Feu pràctiques a Bilbao, on també començà la seva trajectòria professional. Desencantat, fugí a Eivissa on romangué tres mesos a una clínica de Sant Antoni de Portmany. Independent i amb les idees molt clares, 'botà' a Mallorca per continuar adquirint experiència. Especialista en cirurgia avançada en teixits blans i responsable de les àrees d'oftalmologia i etologia, passà una temporada fent feina a l'Arenal. "Tenc la necessitat de fer les coses a la meva manera i aquest és el principal motiu per muntar la teva pròpia clínica", explica. Així, Óscar i Gorka s'embarquen en un ambiciós projecte que els duu fins Maioris. Óscar narra que "la primera passa, a banda del finançament, era analitzar la capacitat de negoci que podíem generar amb la nostra activitat. Per això portàrem a terme un estudi de mercat i malgrat que en un principi teníem altres preferències, acabàrem establint-nos a Maioris. Com que no teníem ni un cèntim realitzàrem un complet 'Pla d'Empresa' i el presentàrem a l'ISBA, que ens avalà. Després de la burocràcia corresponent, aconseguirem posar-nos en marxa l'estiu passat".

Gorka recorda els inicis: "Ens passà de tot. Des de les dificultats típiques de la inexperiència fins el fet de ficar-te a ser empresari quan no ho ets, passant per l'estratègia que empràrem per publicitar-nos: repartir fulletons per les urbanitzacions dels voltants patinant. L'únic que desitjàvem era que cap conegut ens veiés". I així, passa a passa i en menys d'un any, han aconseguit rebre unes 200 visites mensuals, una xifra que, segons confessen, està per sota de les seves expectatives. Així ho assenyala Gorka: "Som conscients que tenir una àmplia cartera de clients requereix el seu temps. Funcionam amb cita prèvia, però quan ve qualque client potencial no el pots fer fora i tractes de cercar-li un buit. Tenim molt clar que el tracte personal amb el client és tan important com el nivell clínic. Són dos conceptes que van de la mà i així hem aconseguit arribar a la xifra de clients que tenim actualment. La realitat, emperò, és que esperam incrementar aquesta cartera, donada la inversió que portàrem a terme".

FITXA

Nom de la clínica: Clínica Veterinaria Maioris.

Titulars de la clínica: Óscar López y Gorka Nogales.

Adreça: Centre Comercial Maioris. Carretera del cap Blanc. Km.6,3. Local 38. 07609. Lluchmajor.
Telèfon: 971 74 84 20. 653 666 077 (mòbil d'urgències).

Teniu obert des de: Juny de 2007.

Equip humà que conforma la clínica: 2 veterinaris i una auxiliar.

Equip tècnic: RX, hospitalització, electrocardiograma, infrarrojos, bomba d'infusió, hematologia làser i anàlisi clíniques.

Especialitats: Traumatologia, cirurgia en teixits blans i etologia.

Número aproximat de clients al mes: Uns 200 clients al mes.

Un comentari:

"Una qüestió que realment ens preocupa a nivell professional a Balears i contra la qual s'haurien d'establir mesures urgents és la competència deslleial. És una pràctica terriblement nociva per al col·lectiu i el COVIB hauria de ser estricte en la seva eradicació".

Maioris també ofereix, entre altres, servei d'hospitalització amb UCI i ha posat en pràctica la musicoteràpia, emprant els efectes beneficiosos que té la música clàssica i ambiental sobre els organismes dels animals. "Ho posàrem en pràctica al començament i ens dóna molt bons resultats, reduint l'estrés dels animals", assegura Óscar.

Al marge d'aquestes qüestions, els dos veterinaris analitzen el panorama veterinari a les Illes. "Existeix un greu problema de competència deslleial que fa molt de mal al col·lectiu. En aquest sentit el COVIB hauria de ser molt més estricte i fer complir els preus mínims marcats perquè la competència deslleial rebaixa terriblement el nivell de la veterinària a les Illes", expliquen. Per acabar, els manescals de Maioris es mostren disconformes amb alguns aspectes de la professió com són l'oferta de cursos de formació continuada a Balears, que troben "escassa i poc específica", o la complicada situació dels recent llicenciats a l'hora de trobar la primera feina. "Dóna la sensació que el veterinari clínic no és massa corporativista i de vegades sembla que només pensa en els seus assumptes i no en els del col·lectiu", lamenten.

'Lola' és la gran alegria de Maioris. Si bé és cert que tant Óscar com Gorka han d'estar molt pendents d'ella per evitar possibles molèsties a la clientela. Ganes de jugar no n'hi falten.

El colectivo de jubilados visita el Palma Aquarium

El establecimiento muestra en 55 acuarios unos 8.000 ejemplares de 700 especies distintas y está considerado como uno de los más notables de Europa

El pasado 13 de marzo, el colectivo de Jubilados organizó una jornada de especial interés que incluía la visita al Palma Aquarium y que por su atractivo motivó la presencia de numerosos colegiados.

Este establecimiento, reconocido como uno de los mejores acuarios en Europa, abierto al público en junio del año pasado, está ubicado en un edificio muy llamativo, de líneas modernas, situado en las cercanías de Can Pastilla (Palma). Consiste básicamente en un espectacular parque marino que recrea fielmente los hábitats y ecosistemas de mares y océanos, que fomentan la comprensión del cercano, pero siempre misterioso, mundo marino.

Los asistentes pudieron visitar sus 55 acuarios, que muestran unos 8.000 ejemplares de 700 especies diferentes, que recrean fielmente la vida de los ecosistemas marinos y el entorno natural de los animales.

Al final de la visita y paseo por unos jardines tropicales situados en el interior, se celebró un almuerzo que, como siempre, cumplió con los objetivos del Colectivo: fomentar la relación y contacto entre las familias de los veteranos de la profesión.

Misa por los veterinarios fallecidos de nuestro Colegio

Como es ya habitual, el inicio de las actividades de nuestro colectivo para el presente año, celebrado el pasado día 24 de enero, consistió en la asistencia a una misa en sufragio por los veterinarios fallecidos de nuestro Colegio. A la convocatoria acudieron muchos compañeros, acompañados de sus respectivas esposas, así como también algunas viudas que habitualmente participan en nuestras actividades.

Durante la celebración, el cura-párroco de la Iglesia de San Sebastián, glosó la gran tarea de los veterinarios en beneficio de la salud humana y animal, resaltando la gratificante costumbre de celebrar por estas fechas, coincidiendo con el inicio del año, un acto religioso en recuerdo de los compañeros difuntos.

A la salida del templo, se pusieron de manifiesto una vez más los lazos de amistad ya establecidos entre los miembros del colectivo de jubilados, que al final se reunieron en una comida de compañerismo, durante la que se suscitaron diversos temas, entre los que destacaron las posibles actividades a realizar durante el año en curso.

Francesc Solà Ayats

El Registro de Sociedades Profesionales

La Junta Directiva del Ilustre Colegio de Veterinarios de Illes Balears, por decisión tomada el 14 de marzo de 2008, ha creado el Registro de Sociedades Profesionales, de conformidad con la LEY 2/2007, de 15 de marzo, de Sociedades Profesionales, junto con el Reglamento de Régimen Interior (colgado en la página web del Colegio).

La Ley 2/2007 de Sociedades Profesionales, posibilita la aparición de una nueva clase de profesional colegiado, que es la sociedad profesional. Es un sujeto de colegiación, obligado a cumplir con la normativa colegial, entre ella la deontológica y disciplinaria.

A partir del 16 de junio de 2007, los colegiados que ejerzan en común bajo cualquier forma societaria su actividad profesional deberán constituirse en sociedad profesional.

¿Qué es actividad profesional? Aquella para cuyo desempeño se requiere titulación universitaria oficial, o titulación profesional para cuyo ejercicio sea necesario acreditar una titulación universitaria oficial e inscripción en el correspondiente colegio profesional. Así, la actividad veterinaria cumple con estos parámetros.

¿Cuándo se entiende que hay ejercicio en común de una actividad profesional? Hay ejercicio en común de una actividad profesional cuando los actos propios de la misma sean ejecutados directamente bajo la razón o denominación social y le sean atribuidos a la sociedad los derechos y obligaciones inherentes al ejercicio de la actividad profesional como titular de la relación jurídica establecida con el cliente.

Se establece el principio de exclusividad del objeto social: El objeto social de las sociedades profesionales no podrá ser otro que el ejercicio en común de actividades profesionales, en nuestro caso la ACTIVIDAD PROFESIONAL VETERINARIA. Sin embargo, la Ley también establece la posibilidad de constitución de sociedades profesionales multidisciplinares, cuando se ejerzan varias actividades profesionales, pero siempre teniendo en cuenta las normas estatuarias y deontológicas de cada profesión, y que su desempeño no sea declarado incompatible por norma legal.

La Ley de Sociedades Profesionales reconoce el principio de libre elección de la forma social lo que da lugar a una pluralidad de tipos de sociedades profesionales: sociedades limitadas, sociedades anónimas, sociedades civiles, comunidades de bienes, etc.

Socios: En las sociedades profesionales puede haber socios profesionales y no profesionales (no veterinarios). Conviene destacar respecto a los SOCIOS PROFESIONALES, lo siguiente:

- Pueden ser personas físicas, veterinarios colegiados, o personas jurídicas, esto es sociedades profesionales inscritas en el Colegio Oficial de Veterinarios correspondiente.

- Al menos las tres cuartas partes del capital y de los derechos de voto o las tres cuartas partes del patrimonio social y del número de socios así como del derecho de voto, deben ser para socios profesionales.

- También deberán ser socios profesionales las tres cuartas partes del órgano de administración. Si el órgano de administración fuese unipersonal o existiesen consejeros delegados, deberán ser éstos socios profesionales.

- No podrán ser socios profesionales las personas en las que concurran causa de incompatibilidad o que se encuentren inhabilitadas para el ejercicio de la profesión por resolución judicial o corporativa (colegial).

Régimen de responsabilidad:

Una importante novedad es el régimen expreso de responsabilidad solidaria de la sociedad y de sus profesionales, socios o no, respecto a las deudas derivadas de los actos profesionales propiamente dichos, exigiendo además la Ley que la sociedad profesional constituya un seguro de responsabilidad civil que cubra la responsabilidad en la que ésta pueda incurrir en el ejercicio de su objeto social.

Trámites para la adaptación a la Ley de Sociedades Profesionales:

El contrato de sociedad profesional debe formalizarse obligatoriamente en escritura pública ante Notario, y se inscribirá en el Registro Mercantil, momento en que adquiere personalidad jurídica, y a su vez, en el Registro de Sociedades Profesionales del Colegio Profesional que corresponda, atendiendo a la actividad o actividades profesionales y al domicilio social. Para las sociedades ya constituidas con anterioridad al 16 de marzo de 2007, la Ley les da un plazo de 1 año para que se adapten e inscriban en el Registro Mercantil como sociedad profesional y en el correspondiente Registro Colegial de Sociedades Profesionales. La Ley prevé como sanción para aquellas sociedades que no cumplan con el citado deber, la disolución de pleno derecho si transcurridos 18 meses desde la entrada en vigor de la ley no se ha procedido a la adaptación e inscripción, cancelando de oficio los asientos correspondientes a la sociedad.

En la página web del Bufete Antonio Font (www.bufeteantoniofont.com) encontrarán una mayor información sobre la adaptación y constitución de las sociedades profesionales.

BUFETE ASESORÍA ANTONIO FONT

DIAGNÒSTIC

Amb la ressenya telefònica de la urgència, la presentació aguda d'una inflamació facial en època de processionària ens va fer pensar en un angioedema o una reacció local urticant, però l'exploració de la boca i l'absència de prurit no concordaven amb aquesta premissa. El tacte de les àrees inflamades tampoc no era el d'una zona edematitzada. Hi havia crepitació i, per tant, enfisema subcutani.

En tot cas el diagnòstic diferencial ha d'incloure, a part de les causes al·lèrgiques, l'edema per compromís del retorn venós (tumors, granulomes, abcessos...) i/o el drenatge limfàtic i tot el que pugui provocar enfisema subcutani (ferides cutànies i fuites de les vies respiratòries superiors).

Es van realitzar radiografies de coll i tòrax **(foto 1)**. Apart de l'enfisema subcutani (cada vegada més extens) es va verificar l'existència d'un lleu pneumotòrax i pneumomediastí. El quadre i les proves diagnòstiques encaixaven amb un **trencament de tràquea a nivell cervical** tot i que no hi havia ferides ni altres lesions cutànies. L'hemograma i la bioquímica clínica bàsica eren normals. En qüestió de segons na Baguira es va inflar encara més i es van colapsar les vies respiratòries altes. Va tornar cianòtica. Es va realitzar una traqueotomia d'urgència.

TRACTAMENT

Una vegada assegurada la permeabilitat de les vies respiratòries i estabilitzades les constants vitals de l'animal es va preparar la zona per a una traqueotomia temporal. Es van inspeccionar els diferents segments de la tràquea fins a localitzar un petit trencament entre el segon i tercer anell, a nivell ventrodorsal esquerre.

Es col·locà un tub de traqueotomia utilitzant un endotraqueal estàndard i es va realitzar un embenatge que n'assegurés la posició, l'assèpsia i la permeabilitat.

MANTENIMENT

Na Baguira va quedar hospitalitzada 24 hores fins que es va garantir la permeabilitat de la traqueotomia i es va instruir la propietària (infermera de professió) en el seu manteniment, la qual cosa va permetre enviar el pacient a casa abans amb control diari a la nostra clínica. El tractament de suport va consistir en confinament estricte i antibioteràpia així com el manteniment de la traqueotomia temporal. Com que el grau de pneumotòrax no provocava un distres respiratori significatiu i la saturació d'oxigen era correcta no vam col·locar drenatge toràcic ni es va pautar oxigenoteràpia.

En 48 hores es va poder substituir el tub per un de diàmetre inferior i 24 hores més tard es va retirar completament tot permetent el tancament de la fístula per segona intenció **(foto 2)**.

Na Baguira va obtenir l'alta 15 dies més tard. Mentrestant va rebre cures i canvis de l'embenat diaris i cobertura amb un antibiòtic d'ampli espectre.

DISCUSSIÓ

El trencament de tràquea no és motiu freqüent de consulta en medicina veterinària. Les causes més habituals són les contusions (caigudes i accidents de trànsit) i ferides (especialment per mossegada) a la zona del coll. La venopunció jugular i el rentat traqueal, així com la intubació traqueal amb sobrepressió del globus encapçalen la llista de causes iatrogèniques. Les laceracions esofàgiques produïdes per cos estrany també poden produir pneumomediastí i enfisema segons la localització.

La sortida d'aire des de la tràquea a l'espai peritraqueal provoca sovint la compressió sobre la mateixa tràquea i pot extendre's freqüentment a zones més llunyanes produint pneumomediastí i enfisema subcutani. L'evolució més habitual és l'enfisema peritraqueal que condueix a un enfisema subcutani a nivell cervical. Des d'aquí l'extensió cap al tronc i de vegades la cara és el més comú per acabar estenent-se cap a les extremitats.

El tractament a aplicar depèn del grau d'afectació i per tant de la gravetat dels símptomes. En els casos més lleus l'embenatge compressiu de la zona afectada (garantint, però, el retorn venós), el repòs i la cobertura antibiòtica són suficients per controlar l'enfisema subcutani estabilitzat. Si la sortida d'aire és major es comprometrà la permeabilitat de les vies respiratòries per la pressió que exerceix l'aire sobre la pròpia tràquea o pel pneumotòrax secundari. En aquests casos el tractament haurà de ser més agressiu.

Adalt, radiografia de coll i tòrax (foto 1). A la dreta, tancament de la fístula (foto 2).

Fotos cedides per Veterinaris Montuïri

TRAQUEOTOMIA TEMPORAL

Consisteix en establir un pas alternatiu a l'aire inspirat i espirat a través d'una obertura traqueal quirúrgica caudal a la zona compromesa. Es practica una incisió transversal entre dos anells traqueals sense retallar el cartílag. També està descrita la secció d'un a tres anells cartilaginosos, però per ser més agressiva i augmentar la possibilitat de complicacions no és de la nostra elecció. S'introdueix un tub de traqueotomia del diàmetre apropiat que consta de dos tubs de diàmetre diferent. El més petit entra dins el més gran (que queda fixat amb sutures a la pell) i es retira regularment per a netejar-lo i evitar que s'obturi el seu pas amb mucositat i detritus. La neteja acostuma a realitzar-se cada dues hores, però depèn de la quantitat de mucositat que s'hi dipositi. Cal tenir vigilància estricta sobre el pacient perquè l'obstrucció conduirà ràpidament cap a l'asfixia.

PRONÒSTIC

La prognosi dependrà del grau d'afectació i de la localització de la laceració traqueal. En els casos lleus amb tractament conservador el pronòstic és bo un cop superades les primeres hores sense complicacions. El restabliment de la funció respiratòria es normalitzarà sense seqüeles. Si s'ha hagut de realitzar traqueotomia el seu manteniment és el que comporta més complicacions: bé sigui per obstrucció o per sepsis. Si es normalitza la respiració i la cicatrització de la fístula no es complica el pronòstic també és molt bo.

Finalment, destacar que la taxa de supervivència en els trencaments intratoràcics és baixa, especialment si tenim en compte els casos d'individus que no arriben vius a la consulta. La recuperació d'una toracotomia és més lenta i la probabilitat de complicacions, major.

Altes:

696 - Marta Matillo Ayats
Des de l'1 de gener de 2008
(Recol·legiació)
773 - Susana Bieto Vega
Des de l'1 de gener de 2008
774 - Petra García Vallespir
Des de l'1 de gener de 2008
775- Giulia Martone
Des de l'1 de gener de 2008
776 - Ma. Antònia Castanyer Abad
Des de l'1 de gener de 2008
325 - Damià Duran Servera
Des de l'1 de febrer de 2008
(Recol·legiació)
777 - Cristina Álvarez Buitrago
Des de l'1 de març de 2008

Baixes:

688 - Sonja Kuester
Des del 25 de gener de 2008
Trasllat a una altra Comunitat
538 - Dean Patrick Lawrence
Des de l'11 de febrer de 2008
Trasllat a una altra Comunitat
757 - Luis Bosch Lozano
Des del 13 de febrer de 2008
Trasllat a una altra Comunitat
721 - Aurelie Allard
Des del 13 de març de 2008
Trasllat a una altra Comunitat

Altes de clíniques:

Clínica Veterinària Maioris
Ctra. Cap Blanc km 6,3.
Centre Maioris. Local 38. 07609
Lluchmajor. Telèfon: 971 74 84 20
Titulars: **Óscar López Pozueta**
Gorka Nogales González

Confirmados dos casos en personas de la nueva variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jakob en Castilla y León

La Consejería de Sanidad de la Junta de Castilla y León, siguiendo el protocolo establecido, notificó durante los meses de febrero y abril, respectivamente, al Registro Nacional de la enfermedad del Instituto de Salud Carlos III, la existencia de 2 casos de la variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jakob confirmados por el laboratorio de referencia del Hospital de Alcorcón (Madrid). Ambos casos fueron notificados a la Comisión Europea, indicando que se trataban del segundo caso y tercer caso aparecidos en España.

No se consideró necesaria ninguna otra actuación más allá del entorno de los fallecidos, ya que no tienen consecuencias epidemiológicas, es decir, no ponen en riesgo la salud de los ciudadanos. La aparición de casos esporádicos de la enfermedad entra dentro de las previsiones que se hicieron a nivel de toda Europa hace ya más de 8 años. En aquel momento se pusieron en marcha las medidas correctoras, principalmente en la alimentación del ganado, para frenar la aparición de la enfermedad. Los hechos confirman que las actuaciones eran las correctas, ya que en España sólo han aparecido hasta el momento 3 casos (estos dos casos y el fallecimiento de una mujer en junio de 2005), cifra inferior a la de otros países europeos. Previsiblemente, pueden producirse algunos casos más en la Unión Europea pero siempre como resultado del problema acontecido hace ya más de una década.

El periodo de incubación de la variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jakob, desde el posible contagio, se estima que es de entre 5 y 10 años hasta la aparición de síntomas. Esto implica que los casos detectados se produjeron antes de que entraran en vigor las exhaustivas medidas de control establecidas tras la aparición de los primeros casos de vacas locas en el Reino Unido.

En concreto, desde el primer momento se localizaron y prohibieron los piensos de origen animal o con proteínas animales, se estableció el sistema de eliminación de animales infectados, y se fijaron las partes de los animales que no pueden destinarse a consumo humano (materiales especificados de riesgo, o MER) para introducir las máximas garantías en el consumo. Estas medidas de prevención y control, que siguen vigentes, garantizan que la carne que se consume en nuestro país reúna todos los requisitos de seguridad.

SEGURO MULTIRRIESGO DEL HOGAR

Porque lo importante es su seguridad

En A.M.A. lo sabemos y por eso hemos añadido nuevas ventajas para que dentro de su hogar tenga la seguridad que usted merece.

nuevas ventajas

- **Protección Jurídica**
- **Daños estéticos** al continente en cualquier garantía
- **Bonificaciones**
- Asistencia **24 horas**
- Presupuestos personalizados
- Averías de **electrodomésticos**

40 años asegurando a los profesionales sanitarios

A.M.A.
agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios:

- A.M.A. Palma de Mallorca **971 714 982**
  Barón de Pinopar, 10 07012 PALMA DE MALLORCA
  pmallorca@amaseguros.com
- A través de internet: **www.amaseguros.com**